

Akademický rok 2021/2022

Diplomová práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta: Bc. Michaela Matušková

Název práce: Stav bezpečí

Slovní hodnocení:

Na úvod svého posudku bych chtěl vyjádřit Michaela Matuškové obdiv. Pokud mě totiž paměť neklame, je za celé mé působení na fakultě mojí jedinou studentkou, které se po narození dítěte podařilo ke studiu vrátit a nejen pokračovat ve své tvorbě, ale svůj přístup k tvorbě významným způsobem změnit a obohatit. Nicméně tomu se budu věnovat o pár odstavců dále. Mohu konstatovat, že příprava na konzultace i schopnost samostatné práce nejen malířské ale i teoretické považuji za příkladné.

Když mě Michaela oslovila s žádostí o vedení diplomové práce, měl jsem obavy aby se její záměr tematizovat intimitu mateřství nestočil na motivická kliše a banality s tématem často spojované. Po prvních konzultacích, kdy jsem svoji obavu vyjádřil, bylo zřejmé, že diplomantka se vydá po podstatnějších a hlubších aspektech tématu. Východiskem se pro ni stala tělesnost a její role v budování bezpečí. Skutečné a bezprostřední vnímání těla a tělesného kontaktu a ne intelektuální hypotézou a konstruktem. Že je schopna pečlivého vnímání a analýzy ukazuje velmi dobře její text obhajoby.

Byl jsem překvapen, že se pro Michaelu staly jedním z inspiračních zdrojů pozdně gotické nizozemské malby, protože byly v mých začátcích i mým inspiračním zdrojem, byť z trochu jiného důvodu. Sochařská tělesnost gesta, o které autorka píše, je v jejích obrazech přítomná, stejně jako přiznaná nedokonalost. Dobře popisuje zvolenou tenkou hranici přiznání tahů štětce a oproštění se od přebytečných prvků. Rozhodla se pro barevnou zemitost svých obrazů, jenž v ní vyvolávají blízkost. V jinak skvěle řešeném obraze Bonding se mi však zdá té zemité barevnosti až trochu moc. Obraz Rose tea se mi jeví nevyváženým. Obrazy Kniha a obzvláště Kniha II považuji za velmi zdařilé.

Někdy v počátcích našich konzultací, jak i diplomantka zmiňuje, jsem jí položil provokativní otázku, zda se v jejím případě nejedná více než o malířskou vysokoškolskou závěrečnou práci pouze o arteterapii. Ať již z tohoto důvodu, nebo i z důvodů dalších, diplomantka skvělým a přesvědčivým způsobem popisuje transformaci vlastního přístupu k umělecké práci a přiznává, že se v jejím případě o arteterapii skutečně jedná. Chci dodat, že nejenom. Její obrazy jsou působivé a přitahují nás svou odhalenou, ne ostenantivně

prvoplánovou, hloubkou intimity. Dříve jsem se setkávali od některých uměleckých teoretiků s důrazným doporučením, aby si umělci udržovali distantní přístup k tvorbě. Byl jsem a jsem stále přesvědčen, že je pro umělce dobré intuitivně či vědomě střídat opravdovost a distanci, vášeň z tvorby, ponoření se až po uši a přemýšlivou distanci, zvažování konceptu či volby strategií. Procesuálnost práce transformovaná do vlastní arteterapie je nevysloveným ale důležitým aspektem umělecké tvorby.

Bylo mi potěšením být svědkem proměny z chytré, vzdělané a nadané studentky do zajímavé malířky.

Otázky k rozpravě:

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace:

A

Posudek vypracoval(a):

Prof. MgA. Petr Kvíčala

Datum:

6. května 2022